

RUSLAND.

PETERSBURG, den 16 Maart. In onze Couranten wordt thans, opzigtelijk den stand van zaken in het Turksche Rijk, hoofdzakelijk gemeld hetgeen volgt: „Ingevolge per courier uit Konstantinopel ontvangen berigten van den 23 Februarij, is het eskader onder bevel van den schout-bij-nacht *Lasareff* den 21 in den Bosphorus voor Bujukdere ten anker gekomen. Dien zelfden dag kwam de adjudant-generaal des sultans *Achmed-pacha* namens Z. H. diens levendige erkentelijkheid aan de heeren *Butenieff* en *Murawieff* betuigen voor dit schitterend bewijs van 's Keizers zorg ten gunste van het Ottomannische Rijk. Den volgenden morgen ontving ook onze minister een bezoek van den seraskier *Chosreff-pacha*, die, na insgelijks de uitdrukking der gezindheden van den Sultan herhaald te hebben, het verlangen te kennen gaf om ook bij den schout-bij-nacht een bezoek af te leggen; door dezen daarop met alle eerbewijzing ontvangen, gaf de secretaris den schout-bij-nacht te kennen, dat de Sultan voornemens was om hem een bijzonder gehoor te verlenen, hetwelk binnen 3 of 4 dagen plaats zou hebben. Na vervolgens de Russische schepen bezigtigd, en zijne verwondering te kennen gegeven te hebben over de orde, schoone houding en zindelijkheid, keerde hij naar land terug, onder een salut van het admiraalschip.

Reeds voor de aankomst van het eskader had de stand van zaken te Konstantinopel eene gelukkige verandering ondergaan; de Egyptische armee had halt gemaakt; geen onmiddellijk gevaar dreigde de hoofdstad meer, en zelfs kondigde alles een nabij-zijnd vergelijk aan; in een woord, de gevaarlijke toestand, welke den 2 Februarij de Porte bewogen had om den bijstand van Rusland in te roepen, was niet meer dezelfde toen het Russische eskader ter reede van Bujukdere aankwam. Blijkbaar was dus deszelfs tegenwoordigheid in het kanaal van Konstantinopel op dat oogenblik niet meer onvermijdelijk noodig. Daar echter de Sultan nog niet afzag om er ingeval van nood nut van te trekken, zoo werd tusschen de Keizerlijke ambassade en het Ottomannische ministerie, overeenkomstig het verlangen van Z. H., bepaald, dat het eskader in Sisipolis, als de van den Bosphorus minst verwijderde haven, ankeren en zich met den eersten gunstigen wind derwaarts begeven zou. Deze maatregel is geheel in het belang des Sultans; ook heeft de Keizer, getrouw aan zijne opzigtelijk het Oosten aangenomene grondbeginselen, het door zijnen minister te Konstantinopel genomen besluit, volkomen goedgekeurd.

De door de Porte verzochte landings-troepen hebben nu, onder geleide van een door den vice-admiraal *Kumani* gecommandeerd eskader, zich naar Sisipolis gewend om er zich bij het eskader van den schout-bij-nacht *Lasareff* te voegen, en van daar met vereende krachten ter verdediging van Konstantinopel op te breken indien de omstandigheden dit nog vorderen mogten.

Onze Couranten laten hierop volgen dit naschrift:

„Tijdingen uit Konstantinopel, van den eersten Maart, die met koopvaardijsschepen te Odessa zijn aangebragt, melden, dat het eskader van den schout-bij-nacht *Lasareff* dien dag nog voor Bujukdere lag, en dat Konstantinopel eene volkomene rust genoot.”

ITALIE.

GENUA, den 16 Maart. Met een Sardinisch schip gevoerd door kap. *M. Bollo*, van Konstantinopel zoo even alhier binnengekomen, heeft men de tijding ontvangen van de aankomst aldaar van 15 zware Russische oorlogschepen, die weldra door 20 anderen zouden gevolgd worden, en dat ten gevolge van zulk eene gebeurtenis de Fransche en Engelsche gezanten het besluit genomen hadden om hunne paspoorten te vregen; met den eerstkomenden post zullen wij hieromtrent iets stilliger vernemen.

Het ontbreken van alle dagteekening uit Konstantinopel in bovenstaand bericht, doet wellicht eenige twijfel ontstaan, of daarmede ook bedoeld is de eerste en reeds bekende aankomst van het Russisch eskader, en de daarop gevolgde onderhandeling der Porte met de Fransche en Russische ambassadeurs.

PRUISSEN.

BERLIJN, den 8 Maart. Een uit Petersburg aangekomen courier moet eene hoogst-gewichtige verklaring des Russischen kabinetts aangaande het Oostersche twistpunt hebben medegebragt. Dezelve moet (waarvoor intusschen niet is borg te staan) hoofdzakelijk daarop nederkomen, dat Rusland, volgens de grondbeginselen zijns staatkundigen stelsels, nimmer aan rebellie, waar die ook het hoofd opsteke, deszelfs goedkeuring kan hechten. Indien het zich al in de laatste tijden bij voorkomende gevallen van deelneming heeft onthouden, zoo is zulks geschied, om zich door deze opoffering gediensig te betoonen jegens zijne bondgenooten, en hun van zijne liefde tot vrede bewijzen te geven. Met de thans bestaande kwestie van het Oosten is het anders gelegen. Rusland zal zich wel niet daartegen verzetten, dat de Sultan den rebellerenden Pacha van Egypte weder in genade opneemt en hem zelfs eenige concessien verleent. Daar echter deze soevereïn zich in de armen van Rusland heeft geworpen, zoo kan hetzelfde niet de hand daartoe leenen, dat den Sultan die inwilligingen worden afgeperst; en zoo doende de onderwerping van eenen onderdaan aan voorwaarden worde gehecht, die het heeft durven bestaan zijnen regmatigen opperheer met oorlog te bejegenen. Aan deze verklaring wordt de laatste daling der Pruisische obligatiën toegeschreven.

Volgens berigten uit Triest heeft men aldaar tijdingen uit Griekenland tot de helft van Februarij ontvangen, waarin breed wordt opgegeven van de gunstige uitwerkselen die de aankomst van Koning *Otto* reeds op de rust des lands had gehad. Orde en vertrouwen keerden overal terug; van alle kanten kwamen talrijke verzoekschriften bij den Koning in, meestal klagen behelzende over de onderdrukkingen, die de ingezetenen van de aanvoerders der verschillende krijgsheden hadden moeten verduren; en de geestelijken vermaanden alom hunne kudden, om het rondzwervende en verwilderde leven, waaraan zij sedert geruimen tijd gewoon waren, op te geven, om zich weder in de maatschappelijke vormen te schikken. In de omstreken van Napoli di Romania waren alle versterkte plaatsen reeds door de Beijersche troepen bezet, en er waren afdeelingen op weg, om ook de verder verwijderde vestingen te bezetten. Te Patras meende men, dat dit met eenige moeite zoude gepaard gaan, daar die stad nog altijd in het bezit van oproerige Grieksche krijgsheden was, die er voortdurend grove buitensporigheden pleegden. Athene en Negropont zouden vooreerst nog door de in Griekenland achter geblevene Fransche troepen bezet worden.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 24 Maart. Ook de kamer der wurtembergsche Stenden is ontbonden. De daartoe betrekkelijke ordonnantie des Konings is den 22 dezer uitgevaardigd. Dien dag heeft de kamer nog eene bijeenkomst gehouden, in welke het volgende rescript der regering, hetwelk de dagteekening van den 21sten voert, is voorgelezen:

„Lieve getrouwen. In uwe onderdanigste verklaring van den 13 dezer hebt gij, in tegenstelling van ons rescript van 27 Februarij jl., de vrijheid uwer kamer door een protest willen waarborgen, onder voorgeven, dat gemeld rescript eene inbreuk behelste op den vrijen gang uwer beraadslagingen. De onvoegzaamheid van dat geheel ongegronde protest blijkt uit den duidelijken inhoud van ons rescript. Dit behelste volstrekt geen voorschrift ten aanzien van uwe besluiten over de motie waaroever in hetzelfde gehandeld wordt (het voorstel van den heer *Pfizer*, betreffende de bondsbesluiten) maar blootelijk de uitdrukking van een vertrouwen, hetwelk wij in u stelden; het bleef u volkomen vrij, aan dit vertrouwen al dan niet te beantwoorden; gij hebt het laatste verkozen. Wij hadden u onze verwachting te kennen gegeven, dat gij met verdienden onwil een voorstel zoudt verwerpen, waarbij het monarchische grondbeginsel en tegelijk met hetzelfde de constitutie van ons koninkrijk in deszelfs hart angetast, en de bondsbesluiten van 28 Junij 1832 als een met voordacht toegebrachte doodelijke slag tegen de Deutsche staatsregelingen voorgedragen werden, en waarbij dienvolgens werd aangedrongen op het nemen van een besluit, hetwelk strekte om, onder protest tegen die besluiten, ons te bewegen om onze verklaring van toecreding tot dezer met toestemming des Verbonds te wijzigen of op te helderen, en dezelve vervolgens door de Stenden te doen omverwerpen. In uwe met meerderheid van stemmen aangenomene verklaring, zegt gij nu, dat gij u nimmer zoudt kunnen bewegen vinden, om aan dat ons vertrouwen te beantwoorden. Na dusdanige verklaring, en na de ondervinding, welke wij in 't geheel van het begin des tegenwoordigen Landdags af aan hebben opgedaan, blijft ons geene hoop meer over, om over 's lands aangelegenheden tot deszelfs wezenlijk welzijn, zoo als dit slechts bij wederzijdsch vertrouwen tusschen regering en Stenden mogelijk is, met u te kunnen beraadslagen.”

Men wil hier steeds, dat de zaken in het Oosten eenen eenigzins bedenkelijken loop genomen hebben; de Russische vloot, zegt men, heeft niet alleen, ofschoon de wind zulks wel veroorloofd zou hebben, den Bosphorus niet verlaten, maar heeft zelfs be-

langrijke versterkingen ontvangen, en dit zou door de Fransche en Engelsche ambassadeurs ten hoogsten kwalijk genomen zijn. Uit Weenen schrijft men zelfs, in commerciële brieven, dat de zaak ook het Oostenrijksche Hof, hetwelk in dezen met Frankrijk en Engeland een belang heeft, zoodanig zou bekommeren, dat reeds bevelen zouden gegeven zijn om de armee aan de Turksche grenzen te versterken, en daartoe reeds werkelijk regimenten uit Bohemen zouden in aantogt zijn. Ook meldt men uit Straatsburg, dat aldaar den 22 dezer, slechts weinige uren achter den anderen, drie Fransche kabinetts-couriers waren gepasseerd, zich naar Konstantinopel begevende, hetgeen voor het minst bewijst, dat aan dien kant van hoogstgewichtige zaken de rede is.

Uit Koblenz meldt men, dat sedert den 17 dezer de sneljagten van de heeren *Steinbach* en *Leroy*, welke expresselijk voor de Moezelvaart ingerigt zijn, tusschen Koblenz en Trier zijn begonnen te varen, zullende voortaan elken Zondag en Woensdag een jagt van Koblenz vertrekken. Men beschouwt deze onderneming als hoogst gewichtig en voordeelig voor den handel, daar zij het nog weinig bevaren Moezeldal in bestendige verbindtenis brengt met de groote Rijnsteden, terwijl zij bovendien vele reizigers moet uitlokken om de tot hiertoe zoo schaarsch bezochte heerlijke Moezel-oeveren te leeren kennen.

ENGELAND.

LONDEN, den 27 Maart. Gisteren werd ahier onder voorzitterschap van sir *F. Burdett* eene talrijke vergadering gehouden, om over de middelen te beraadslagen, waardoor men in de behoeften der Poolsche uitgewekenen zoude voorzien. Onder een aantal andere personen waren daarbij tegenwoordig *Lucien Buonaparte*, lord *Ebrington*, kolonel *Evans*, en onderscheidene Polen van aanzien. Aan loftuigen, der heldhaftige nade toegebragt, heeft het niet ontbroken, er zijn besluiten genomen, dat het Poolsche volk zich jegens de gansche wereld had verdienstelijk gemaakt, dat het een pligt was door de beschaving opgelegd om hare ballingen te ondersteunen, doch zoo het schijnt is men meer verlegen geweest om aan het eigenlijk doel, de aanwijzing der middelen tot die ondersteuning, te beantwoorden; immers daartoe is geen andere weg dan de reeds meermalen beproefde openbare inschrijvingen geopend.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Maart. Het zeggen is, dat de generaal *Sebastiani* eene breve uit Rome heeft medegebragt, waarbij het bewind van Koning *Philips* door den Heiligen Stoel als wettig wordt erkend; dat de benoeming van den generaal tot minister van Staat, zonder bepaald departement, als eene belooning moet worden geacht voor de dienst, welke hij, met het erlangen der genoemde breve, waarop men hoogen prijs schijnt te stellen, heeft bewezen, en dat hij ook weder, bij de eerste voegzame gelegendheid, met het bestuur over de landmagt of over de buitenlandsche aangelegenheden zal worden belast.

De berigten, die de *Gazette de France* van den 24 dezer nopens den toestand der Hertogin van *Berry* mededeelt, zijn bij voortdoring van een zeer ongunstigen aard. Dat blad zegt, op grond van eenen brief uit Blaye van den 19den, dat de krachten der Hertogin van dag tot dag afnemen; dat zij zich niet meer overeind kan houden, en dat zij des nachts op eene verschrikkelijke wijze uitwasemt. „Voor den overgang uit het tweede in het derde tijdperk der longtering is er dikwerf slechts één dag noodig” zegt de *Gazette*, „en dan is er geene redding meer. Ministers van *Lodewijk Philips!* men kan ook mer andere middelen dan den dolk of met vergif eene moord begaan. De vrije lucht te weigeren aan iemand, die ze noodig heeft om te kunnen leven, is ook moorden!”

Genoemd blad dringt dan ook bij voortdoring op de noodzakelijkheid aan, om de Hertogin in vrijheid te stellen, terwijl het nog tijd is.

De hertog *Karel van Brunswijk* heeft ahier een hôtel gekocht en schijnt geene pogingen meer te zullen aanwenden, om naar zijn hertogdom terug te keeren. Hij wil echter klagen bij den Duitschen bondsdag indienen, om zijne ontnomene goederen terug te hebben; hij heeft tot dat einde den baron *d'Anlau* naar Londen gezonden, om den Koning van Engeland te verzoeken, deszelfs invloed daartoe bij den bondsdag aan te wenden.

De beruchte *St. Simonisten* hebben, op hunne reis naar Marseille, alwaar zij zich naar de Levant zullen inschepen, den 12 en 13 Maart te Montpellier groote onlusten veroorzaakt. Ten getale van twaalf doorliepen zij de straten, zingende en redevoeringen houdende. Het gerucht verspreide zich, dat zij republikeinen waren, die de vernietiging van de godsdienst beoogden, waarop het volk in opstand tegen hen kwam. Het toeval wilde, dat een pastoor, die de *St. Simonisten* tegenkwam, door eenige personen werd beleedigd. Nu geloofde men te meer, dat de republikeinen geen godsdienst hadden, en de *St. Simonisten* werden aangevallen, en zouden, zonder de bescherming van het wettig gezag, zeer mishandeld zijn geworden.

Uit Lyon schrijft men van den 17 dezer: „Twee reizigers verhalen ons, dat de diligence van het Zuiden, bij Montelimart, door de onvoorzigtigheid van een persoon, die op de *imperiale* een sigaar rookte, geheel is verbrand. De wind was hevig, zoo dat de brand zich spoedig verspreide er aan geen blusschen of bergen der goederen te denken was. Gelukkiglijk hadden de passagiers het rijtuig bij tijds verlaten, want de paarden, door den brand verschrikt, geraakten op hol, en door de snelle beweging der diligence nam de brand zoodanig toe, dat van het rijtuig weinig overbleef. Het gevaar, om op een rijtuig te rooken, is hieruit wederom gebleken.”

Van den 27sten. Het gouvernement heeft sinds gisteren twee koeriers met buitengewone depeches van Londen ontvangen, welke, naar men zegt, een ernstig misverstand zouden betreffen, dat tusschen den heer *de Talleyrand* en het Engelsch bestuur was ontstaan. Voorts liep ter beurze het gerucht, dat de laatste mededeelingen van den minister van buitenlandsche zaken aan den Russischen gezant, eene merkelijke verkoeling hadden te weeg gebragt, en voorts de gezanten van Engeland en Frankrijk te Brussel met het Belgisch gouvernement oneens waren geworden, zowol over de vo'doening der kosten van de beide expeditiën, als over de inlichtingen, die door den heer *Goblet* in de kamer van afgevaardigden waren gegeven.

Ten gevolge der dringende voorspraak van een der vreemde gezanten, heeft de raad van ministers gisteren nog eenmaal het lot der hertogin van *Berry* is overweging genomen, doch volgens de *Gazette de France* nagenoeg eenstemmig beslist, dat men haar niet in vrijheid zoude stellen.

NEDERLANDEN.

LEGER TE VELDE, boven Breda, den 27 Maart. Van goeder hand vernemen wij dat er in het begin der maand April weder eene verwisseling in de ligging der troepen op handen is; deze zoude zich echter niet alleen bij eene kantonnementsverandering bepalen, maar tevens zouden de in de vestingen liggende troepen eene garnizoens-verwisseling ondergaan. Hoewel de meeste veertiendaagse verlofgangers reeds weder bij hunne korpsen teruggekeerd zijn, zijn echter de met onbepaald of langdurig verlof vertrokkenen nog afwezig, en deze schijnen ook geen bevel om op te komen ontvangen te hebben, hetgeen alle geruchten, als of er eersdaags iets op handen zijn zoude, onzes erachtens den bodem moet inslan. Near men ons verhaalt, zoude er dezer dage door onze troepen een transport van vijf en zeventig duizend gulden aan geld op de grenzen aangehouden zijn.

BREDA, den 29 Maart. De middelen van tegenweer in deze provincie worden steeds vermeerderd, zoo met het aanleggen van veldversterkingen op onderscheiden punten, als met het nog meer in staat van verdedigingstellen onzer vestingen. Onder anderen spreekt men thans van het herstel en bewapenen der sedert lang vervallen Orthen-schans, ten noorden van 's Hertogenbosch, naar de zijde van het fort Crèvecoeur gelegen.

Volgens bijzondere ons medegedeelde berigten, van een voornaam Londench huis afkomstig, zou het onverwacht uitzeilen van het vereenigd Engelsch en Fransch eskader, nit Duins op den 13 dezer, het gevolg zijn geweest van het steeds rijzend misverstand, de gedurige botsingen en bitse woordenwisselingen tusschen de equipagen van de schepen der beide natien; en men het daarom, ter voorkoming van meer bedenkelijke twisten, noodig hebben geoordeeld, de schepen door het uitzeilen der vloot van elkander meer verwijderd te houden. — Aan den anderen kant wordt het spoedig terugkeeren der scheepsmagt, in eene Parijsche correspondentie, toegescreven aan eene verdeeldheid van gevoelens tusschen de beide Fransche en Engelsche diplomaten. Lord *Palmerston* had meer dan eens zijne neiging reeds te kennen gegeven, om aan het verlangen van den Hollandschen gevolmachtigde, betrekkelijk de opheffing van het embargo en de in vrijheid stelling der Hollandsche gevangenen, gehoor te geven, doch was

door de gedurige tegenkanting van Prins Talleyrand daarvan tot nog toe weerhouden. Intusschen had de meerderheid van het Engelsch kabinet zich nu meer zijn gevoelen vereenigd en dit had den minister bewogen, om in weerwil van Prins Talleyrand de vloot terug te ontbieden. Zulks was het teeken geweest voor de scheiding van de beide eskaders; in Duins teruggekomen, had de admiraal de Villeneuve zich terstond afgezonderd en was met zijn schip naar Cherbourg teruggekeerd. — De tijd zal ons voorzeker nader leeren, in hoeverre deze vermoedens omtrent de jongste, zeker vrij onverwachte, bewegingen van de vereenigde scheepsmagt gegrond zijn of dat dezelve aan andere nog onbekende oorzaken zijn te wijten.

's GRAVENHAGE, den 28 Maart. Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk is, naar de bestelling in het hoofdkwartier te Tilburg te zijn terug gekomen, naar de provincie Zeeland vertrokken. Op den middag van den 25 dezer is Z. K. H. te Vere aangekomen, waar de bevolking, voor welke Hoogstdezeifts komst geheel onverwacht was, hem met luid vreugdegejuich ontving. Na de vestingwerken der stad in oogenschouw te hebben genomen, stak de Prins Veldmaarschalk naar Ter Neuzen over, bezocht sommige plaatsen in Staats-Vlaanderen, en reeds den volgenden dag, den 26sten, hadden de ingezetenen van Vlissingen het genoegen den geliefden Vorst binnen hunne muren te zien. Ook daar heeft dezelve, door den Opperbevelhebber *Opstus* en eenen talrijken staf vergezeld, de verschillende verdedigingswerken aan den zee kant en elders, en het nabijgelegen fort de Nolle bezigtigd, en zich vervolgens aan boord van het Koninklijke stoomjagt *Ingescheept*, ten einde zich naar het fort Bath toe begeven.

Het K. H. Prins en Prinses *Albert* van Pruisen worden tegen den 28 April alhier verwacht. Hoogstdezeiften zullen het paleis op het Plein betrekken. Men verzekert, dat Prinses *Albert*, na eenigen tijd de baden te Scheveningen te hebben gebruikt, naar het Loo zal vertrekken.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft, in hare zitting van heden, de ontwerpen van wet nopens het Gemaal en het Personeel aangenomen.

Uit Vlissingen schrijft men van den 26sten, dat Zr. Ms. korvet *Paalz*, kommandant *Dufez*, dien dag, door de stoomboot *de Beurs van Amsterdam*, de Schelde tot aan het fort Bath is opgesleept.

In een der Noord-Amerikaansche dagbladen leest men het volgende: Het Hollandsche schip *Louisa Barbara*, kapt. *F. H. Zeylstra*, is ten behoeve van de Vereenigde Staten gecondemneerd en verbeurd verklaard geworden, om dat het naar Philadelphia een grooter aantal passagiers had overgebracht, dan de verordeningen bepalen. Het schip is van 397 tonnen inhoud en bragt 178 passagiers herwaarts over, hetwelk 22 meer is, dan de wetten gedoogen. (Men ziet hieruit hoe noodzakelijk het is niet meerdere passagiers aan boord van schepen naar de Vereenigde Staten gezondteerd, te nemen dan twee voor iedere vijf tonnen scheepsruimte.

De Belgische minister *Lebeau* heeft de leden in de kamer der Vertegenwoordigers dezer dagen tot geduld vermaand. Hij heeft de vergadering verzekerd, dat België eene ontzagverwekkende houding heeft aangenomen, met aan de mogendheden te kennen te geven, dat, bijaldien zij den 3 November nog niets mogten hebben gedaan, ter uitvoering van het tractaat, België zelf zijne toevlucht tot de kracht der wapenen zoude nemen; (van de zijde der anti-revolutionairen wordt verzekerd, dat dit loutere windbrekerij is geweest, geboden door het Fransche kabinet, om aanleiding te erlangen tot den togt tegen het kasteel van Antwerpen; eenen togt, die alleen in't belang van Frankrijk is ondernomen.) maar dat men als nu nog moet wachten, om te zien, welke uitwerking de aangewende middelen van bedwang zullen hebben; dat men zich daardoor niet bespottelijk maakt, maar alleen het voorbeeld van Frankrijk volgt, hetwelk, met 500,000 bajonnetten, den staat van vrede blijft onderhouden; dat intusschen het bewind geen onbepaald vertrouwen kan stellen op het wegstukken van de middelen der diplomatie, en dat daarom het leger voltallig moet blijven.

De beruchte *Pirson* heeft de ministers bepaaldelijk afgevraagd, of het waar was, dat de vereenigde vloeten van de Hollandsche kust waren teruggeroepen, en daarop heeft de heer *Goblet* geantwoord: „Ik kan verzekeren, dat er geene bevelen zijn gegeven om de vijandelijkheden te doen staken.”

ROTTERDAM, den 27 Maart. Op het fort Lillo moeten dezer dagen verscheiden geblindeerde batterijen en eene bomvrije kazerne voltooid zijn, en zoude voorts, naar men verneemt, even als te Liefkenshoek, zoogenaamde kanonnen *à la Paixhans* worden geplaat.

Van Antwerpen schrijft men den 24 dezer: De korvet *Proserpina*, het fregat *de Euridice*, de komeet, en de bombardeer-korvet *Medusa* hebben in den loop van gisteren het anker geworpen vlak tegen over het fort Bath. Dezen morgen heeft men van den Ouden Doel het lineschip *de Zeeuw* van 90 stukken ontdekt, in dezelfde richting koers houdende.

DORDRECHT, den 27 Maart. Naar men verneemt wordt Z. K. H. de Prins veldmaarschalk morgen Donderdag in het hoofdkwartier te Tilburg terug verwacht, van waar men voorts meldt, dat met het opwerpen der beraamde veldwerken wordt voortgegaan, en er welligt in de organisatie van het leger te velde eenige verandering zal komen. Dit laatste ziet waarschijnlijk op het sinds eenigen tijd reeds gesproken hebbende gerucht, dat welligt binnen kort bij de armee te velde nog eene dijnne geformeerde worden zal, waardoor dezelve alsdan, de reserve divisie mede gerekend, uit vijf divisien bestaan zou.

ARNHEM, den 27 Maart. Gisteren middag is te Oosterbeek, in de suiker-fabriek van den heer *Bakker*, een hevige brand ontstaan, waarvan de oorzaak onbekend is. Niettegenstaande het snel toenemen van den brand en gebrek aan de noodige blusmiddelen, is, naar men verzekert, een gedeelte der gefabriceerde suiker benevens andere goederen, gered geworden.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 25 Maart: het sloepschip *Trende Brodre*, kapt. P. T. Jansen, met Ballast van Londen; het tjalkschip *de Vrouw Fenna*, kapt. C. J. Dickman, ledig van Amsterdam; het sloepschip *Sahrah & Ann*, kapt. D. Gemming, met Ballast van Londen. — Den 26 dito, de tjalkschepen *de Vrouw Maria*, kapt. J. H. Aden, en *Wilhelmina*, kapt. J. J. Boss, beide ledig van de Zaan. — Den 27 dito, het kofschip *Venskaap*, kapt. O. Holst, met Hout van Noorwegen. — Den 28 dito, het tjalkschip *de Flora*, kapt. H. F. Bakker, ledig van Amsterdam. — Den 29 dito, het schonerschip *Spermatation*, kapt. N. M. Lindegaard, met Granen van Kopenhagen. — Den 30 dito, het galiaschip *Haabet*, kapt. N. J. Thaecker, met Teer van Kopenhagen; het Sloepschip *Marij & Helen*, kapt. M. Laubinger, met Suiker van Londen.

Uitgezeild: Den 24 Maart, het smakschip *Diana*, kapt. K. Stek, met Boter naar Londen; het smakschip *Fortuna*, kapt. J. A. Dooljer, met Kaas naar Newcastle. — Den 27 dito, het kofschip *Flora*, kapt. B. Visker, met Ballast op avontuur. — Den 28 dito, het tjalkschip *de Vrouw Fenna*, kapt. C. J. Dickman, met Pannen naar Hamburg. — Den 29 dito, het smakschip *Adolf Friedrich*, kapt. J. J. Rafs, met Been-deren naar Hull.

MENGELEWERK.

TOT NUT VAN HET ALGEMEEN.

Wij hebben onze Maatschappij tot Nut van het Algemeen. De Engelschen zoeken hetzelfde doel, maar op andere wijzen. Eén mijner Engelsche vrienden vermaande mij dezer dagen met een geschenk voor mijne kinderen, hetwelk een der duizenden en één middelen is om in Engeland kennis onder den gemenen man te verspreiden. Het waren een dozijn nummers van twee Weekbladen, die elken Zaterdag te Londen uitkomen; het ene onder den titel *the Saturday Magazine*, het ander onder dien van *the Penny Magazine*. In deze blaadjes is alles berekend om de aandacht van een ongeleerd publiek op te wekken. Het is niet nodig te zeggen, dat men, om van dat publiek niet gelezen te worden, slechts nodig heeft enige uitgebreidheid aan zijn verhoog te geven. *Te lang valt bang*, zegt Camphuisen, en deze regel geldt vooral, als men met de aandacht van den gemenen man te doen heeft. In deze Engelsche blaadjes vindt men gene dan korte, zeer korte artikelen, wel ten getale sommige van 20 in een nummer.

Ook moet men met kinderen en het gemene volk niet altijd op hetzelfde soort van onderwerpen omdraaien; of geregeld en statig alle de hoofdstukken van de discipline moralis doorwandelen. De schermen moeten ieder ogenblik verhangen worden; het toneel kan niet te bont zijn. Hiervoor is in deze Engelsche blaadjes gezorgd. No. 23 van den 11 Augustus 1832 heeft bij voorbeeld de volgende artikelen: *Bericht wegens den olijfboom; moederlijke opvoeding; de betekenis der woorden; De gaffel; de herdersknaap; de heineften der werkende standen in de maatschappij; berichten wegens het paleis van Holyrood; de hond der brandspuitgasten; CHAUCERS house of fame; verandering van en bericht wegens BLAKE; algemene opvoeding; herder in borstels.* Maar wat ik vooral niet diene te vergeten, deze verscheidenheid wordt nog vervrolijk door platen, wel tot zes stuks toe in ieder nummer; wel is waar heetsneep-laten, maar enigen van die heerlijke uitvoering, dat wij er gaarne de koperen platen onzer beste kinderboekjes voor prijs zouden geven. Gij vindt hier den kop van den dichter *Druiden* tegen over ene uitmuntende houtsnede van het dier uit de voormereld, *Negatortium* genoemd; den kop van den Admiraal *Blake* tegen over een gezicht en den platen grond van Constantinopel; twee schetsen van schilderijen, die in de bouwvallen van Pompeji gevonden werden, tegen over twee platen van Sultan Achmet's Moskee en de fontein achter de Moskee.

Op deze wijze valt men 8 bladzijden in lang 4to, in twee kolommen gedrukt, samen uitmakende misschien 32 bladzijden van ons gewoon 8vo druk, en zulk een blad met zes platen geeft men — [raad eens!] voor vijf centen! Ik zegge vijf centen, die volgens de betrekkelijke waarde van het geld in Engeland niet meer dan 3 zijn. Onze boekverkopers zouden er twaalf stuivers voor moeten hebben. Zou het wenschelijk zijn ook hier te lande zulk een weekblad onder het opzicht van de Maatschappij tot Nut van het Algemeen, te vestigen, en alzo te bewerken dat er niet alleen veel nuttig en wetenswaardig voor den gemenen man gedrukt, maar ook veel wetenswaardigs en nuttigs door den gemenen man gelezen wierd? En zo het wenschelijk ware, zoude het ook mogelijk zijn wanneer alle de ministers zijner Majesteit zich aan het hoofd ener vereniging tot dit einde plaatsten? Het committé te Londen om dit drie centsch weekblad uit te geven heeft tot President den Lord Cancellor, tot Vicepresident Lord John Russel, algemeen Beraalmeester; en tot leden zestig menschen van den eersten rang, waaronder de Viscount Althorp, Kanselier van den Exchequer, Lord Ashley, Lord Auckland, President van den Raad van Koophandel; W. B. Baring; den Bisschop van Chichester; John C. Hobbouse, Secretaris van Oorlog; F. S. Rice, Secretaris bij de Thesaurie, en meer van dien stempel.

De inhoud en de prijs van het Penny Magazine bezorgen dit blad een verbaazenden af trek; de uitgevers vragen althans op dien grond: verschoning, dat zij alle intekenaars niet op hun tijd bedienen kunnen. En men weet, dat de persen te Londen anders niet lui zijn.

Het is mogelijk dat men mijn wensch hier te lande nodeloos en ongepast vindt; in dat geval vraag ik vergeving van dien geult te hebben, en hoop dat evenwel het bericht, hoe men in Engeland den gemenen man zoekt te verlichten, bij de beminnaars der beschaving, enige belangstelling zal vinden. In ieder individu van dat land moet men altoos twee personen onderscheiden, den staatsburger, en den mensch; de staatsburger veroorlooft zich het grootste onrecht tegen den vreemdeling, terwijl de mensch bezig is zijn armen landgenoot te beschaven en te verbeteren. Den staatsburger hatende, kan men nochtans van den mensch somtijds iets leren.

Tot een staalje laat ik hier enige uittreksels volgen, die voor de greep opgenomen zijn:

HANDEL IN VARKENBORSTELS.

In 1828 wierden er uit Rusland en Pruisen in Engeland ingevoerd 1,748,921 ponden borstels, waarvan ieder niet minder dan 2 greinen kan gewogen hebben. Hieruit kunnen wij met reden besluiten dat er in dat jaar 13,431,713,280 borstels wierden ingevoerd. Daar zij alleen van den top des rugs genomen worden, kan ieder varken wel niet meer dan 7680 borstels hebben opgeleverd, hetwelk ieder borstel tegen 2 greinen gerekend een pond uitmaakt. Zo zijn er dan in Rusland en Pruisen gedurende 1828, 1,748,921 varkens geslacht om Engeland van den nodigen voorraad borstels te voorzien.

OPROER.

De regent kan bedrogen worden, of onrecht doen zonder bedrogen te zijn. Hij draagt het zwaard en kan er den onschuldige mede treffen. Maar zo gij om onheilen van dien aard te voorkomen de regering onderst boven werpt, wat zal dan het gevolg zijn? Door het volk, dat gij aldus vrij spel geeft, zal meer kwaad in één maand gedaan worden, dan door die regent in ene halve eeuw.

TROTS.

Een Spanjaard opstaande van een val, waarbij zijn neus vrij wat haverij bekwaam, riep gemelijk uit, *Voto a tal, esto escaminar por la sierra!* „Dat komt van wandelen op de aarde!”

REGELEN VOOR HET DAGELIJSCH LEVEN.

Door wijlen Jefferson wierden de volgende regelen voorgeschreven in een raadgevend brief aan zijnen naamenoot, Thomas Jefferson Smith, van den jare 1825.

- Vooreerst. Stel nooit tot morgen uit wat gij dezen dag doen kunt.
- Ten tweden. Wees anderen nimmer lastig om hergeen gij zelf doen kunt.
- Ten derden. Geef uw geld nooit uit voor dat gij het hebt.
- Ten vierden. Koop nooit, wat gij niet nodig hebt, omdat het goedkoop is.
- Ten vijfden. De hoogmoed kost ons meer dan honger, dorst en koude.
- Ten zesden. Nooit hebben wij berouw dat wij te weinig gegeten hebben.
- Ten zevenden. Niets is vermoeiend en lastig wat wij gewillig doen.
- Ten achtsten. Hoe veel angsten hebben ons die rampen gekost, die niet gebeurd zijn?
- Ten negenden. Tast de dingen altijd bij het gemakkelijkste handvat aan.
- Ten tienden. Als gij vergramd zijt, tel tien voor dat gij spreekt; zijt gij zeer boos, dan honderd.”

VOLKS OPVOEDING.

Velen koesteren het zeldzame denkbeeld dat opvoeding de menschen ongeschikt voor den arbeid en onverzogen met hunnen stand maakt. Maar wat zou men zeggen, als men de vermogens van het lichaam in zekere mate buiten gebruik hield? Onderstel dat men iemand een zakdoek over zijn rechter oog bond; zijne handen met een touw vast knevelde, of een zwaar gewicht aan zijne benen hing; en men naar de reden gevraagd ten antwoord gaf, dat de blik van dat oog hem begierig naar eens anders goed kon maken — dat die hand zich tot zakkerollen kon uitsteken, — of dat zijn voet hem in kwaad gezelschap zou kunnen brengen. — Kon daartegen niet met reden ingebracht worden, dat zijne ledematen hem gegeven waren om ze te gebruiken en niet te misbruiken; dat hun misbruik niets bewijst tegen het gebruik, en dat dit beletten hunner werking even zeer tegen het wijs en weldadig oogmerk van den Schepper streed, als de verkeerde en schuldige toepassing hunner werking? En mag deze gevolgtrekking niet met hetzelfde recht op den menschelijken geest worden toegepast? Is het ongebruikt laten van enig vermogen der ziel niet even zeer in het nadeel van den persoon, als het buiten gebruik stellen van een lichamelijk vermogen? Kan het onderscheid tusschen stof en geest, de gewone beginselen van redekaveling en zedekunde ons verstoten? Boverdien hoe moet de mensch voor de plichten, die op hem rusten, worden bekwaam gemaakt? Alleen door op zijn lichaam acht te geven? Dit kan niet zijn. De geest moet verlicht en geoefend worden, en zo wanneer die verwaarloosd wordt, verheft zich de mensch slechts luttel boven de dieren die vergaan, en is geheel onvoorbereid voor dien staat, die het hoogste voorwerp zijner pogingen had behoren uit te maken.

DE ZWIJGENDE REISGENOOT.

Twee reizigers te Londen vertrokken vroeg op een morgen in Decembermaand. Het was zo duister dat men geen hand voor ogen zien kon; en één konner geen trek tot slapen gevoelende, wil met zijn buurman een praatje houden, dien hij dus met de gewone middeltjes aan het spreken zocht te helpen. „Wat is dat almachtig duister, Mijn Heer!” — „Weerga's koud weer om te reizen!” — „Wat rijdt dat langzaam op die slechte wegen, Mijn Heer!” — Daar geen dezer vragen een enkelen kikt tot antwoord kon uitlokken deed de gezelschapzoete man nog ene andere poging. Hij stak zijn hand uit, en den jas van zijn reisgenoot tusschen duim en vinger voelende, riep hij vrij hard uit, „Wat heeft Mijn Heer daar een uitmuntend kleed aan om in te reizen.” Geen antwoord, en de vrager viel straks daarna uit verveling en vermoeding in een diepen slaap; waaruit hij niet ontwaakte voordat de stralen van ene heldere winterzon hem de stilzwijgendheid van zijnen reisgenoot ophelderden. Die stralen vertoonden aan zijne verbaasde ogen een groten beer in ene zittende houding, maar die gelukkig goed gekneveld en gemuilband was.

Er zijn veel belangrijker en vermakkelijker artikelen dan de bovenstaande, beide in het Saturday en Penny Magazine, zo als bij voorbeeld, *de misslag om het gebruik van vreemde manufacturen tegen te werken*, een uitmuntend artikel, dat een oppervlakkig kenner van den Engelschen geest nimmer zou verwachten onder den invloed van Engelsche ministers aan den gemenen man te horen voordragen. Zulke onderwerpen vrees ik evenwel dat weinig bijval onder het publiek zouden vinden, voor wiens vermaak of onderricht het meugelwerk van deze courant dienen moet.

OPMERKINGEN.

De beroemde Zeeman Cook, op zijne eerste reis het Eiland Madera aandoende, geeft daarvan eene uitvoerige beschrijving, en van den handel der inwoners gewagen.

de, zegt hij: Het eenig artikel van hunnen Koophandel is de Wijn; — de wijze nu waarop die gemaakt wordt is zoo eenvoudig, dat hij misschien in Noachs tijd in gebruik geweest is, die zegt men den eersten wijngaard na den Zondvloed, daar geplant heeft.

Hij die een voorstel doet om den ambagsman of landbouwer door eene nieuwe toepassing van de beginselen der Wijsgeerte of Krachten der Werktuigkunde te helpen, zal bevinden dat de reden, waarom hij het tot hertoe zonder dat gedaan heeft, bij hem sterker zal werken om zich nog zonder dat te behelpen, dan het voordel, hoe groot en baarlijklijk, om hem aan te sporen de verbetering aan te nemen.

Daar onkunde is, is ook vooroordeel, en het gemeen is bij alle Volkeren met opzigt tot verbeteringen, gelijk de armen in Engeland, met opzigt tot hun onderhoud, voor welke de wet niet alleen onderhoud bezorgen moet, maar welke zij ook moet dwingen dien aan te nemen, of zij zouden langs de straten blijven bedelen.

Het was dan ook met veel moeite dat het volk van Madera overgehaald werd, hunne wijngaarden te enten; en sommigen weigeren nog stijfhoofdig dat gebruik aan te nemen, schoon dikwerf eene geheele oogst bedorven wordt door de menigte slechte druiven, welke er in het vat onder gemengd worden en die zij er niet uit willen leiden, om dat zij de hoeveelheid wijn helpen vermeerderen; een voorbeeld van de kracht der gewoonte, dat des te zonderlinger is, omdat zij de gewoonte van te enten omtrent hunne Kastanjeboomen hebben aangenomen, een voorwerp van veel minder aanleggenheid, en die dus echter vroeger vruchten dragen dan zij anders doen zouden.

Een verstandig man deed, dit lezende, de vraag: Is dit, omtrent de Inwoners van Madera geschrevene, ook wel niet in mate en voege op vele inwoners van Friesland toepasselijk? de onkunde neem ik er af, maar het vooroordeel tegen alles wat nieuw is, loopt dit niet zeer in 't oog? Ergo zonder met den tijd vooruittegaan moeten de Vreemdelingen dan maar al het nieuwe invoeren en ook besturen.

Het Slot der aanspraak van Koning Lod. Philips te Parijs, aan den Belgischen Ambassadeur Le Hon: (Rott. Cour. 23 Febr. 1833) voor twee jaren, op eenen dag als heden, zelde ik U, België zij vrij, het zij gelukkig, enz. — Hierbij vergelijke men, uit hoofde der wonderbare overeenkomst, der Franschen toezeggingen in 1793? en de de aanspraak hunner Veldheeren, waaronder de Hertog van Chartres, nu Koning Lodewijk Philips. — Zie STUARTS Tafreelen der Fr. omwenteling, 15de deel, pag. 191 en vervolgens.

In een oud Dagboek staat geschreven: Niemand weet, hoe veel hij niet weet, en in het weten zit de ware wijsheid, want: Sommigen willen wat weten, alleen om wat te weten, — dit is ijdele nieuwsgierigheid. Anderen willen wat weten, om met hunne geleerdheid te koop te loopen, dit is onedelmoedige winzucht. Weder anderen op dat men van hun zelve let wete, — dit is louter ijdelheid. — Anderen, op dat zij nuttig zijn, dit is liefde. Nog anderen op dat zij wijzer worden, — dit is verstand. Zulke oude waarheden zijn als oude wijn, vooral niet te versmaden.

WIJSGEREN EN WIJSHEID. (Uit het Gentlemans Magazine.)

In het leven van Samuel Johnson, den beroemde Engelschen Lexicon Schrijver, door James Boswell, vinden wij de volgende ontmoeting vermeld tusschen Johnson en den groten Adam Smith.

Professor John Miller wetende dat Adam Smith te Glasgow in gezelschap met Johnson geweest was, brandde van nieuwsgierigheid om te weten hoedanig deze ontmoeting zich had toegedragen. Hij vroeg daarom Dr. Smith; die in het eerst niet anders wilde zeggen dan: Het is een beest, het is een beest. Maar bij een nader onderzoek bleek het dat Johnson, zoodra hij Smith in het oog kreeg, Smith dadelijk had aangevallen over een punt van zijn beruchten brief wegens den dood van Hume. Smith verdedigde de waarheid van zijne stelling. En wat antwoordde Johnson nu? Dit was de vraag van het gansche gezelschap! Wel, hij zeide, antwoordde Dr. Smith, hij zeide met ene verraderlijke boosheid: Gij liegt het. En wat antwoordde hij hem daarop? vroeg men Dr. Smith: Ik zeide: Gij zijt de zoon van een hoer!

Ziedaar de uitdrukkingen, met welke twee groote moralisten elkander ontmoetten en van elkander scheidden. Ziedaar het klassieke onderhoud tusschen twee grote leeraren der wijsgeerte.

J. H. H.

CORRESPONDENTIE.

De welmeenende mededeeler van de, met genoegen ontvangene aanmerkingen, aangaande de zuidelijke grenzen der Middellzee; verzoeken wij zijn oordeel te willen opschorten, totdat het vermelde Onderzoek betrekkelijk deze zaak zal zijn uitgegeven. Men hoopt, dat hij zijne bezwaren daarin voldoende mag zien opgelost, en verlangt, dat hij ons, bij gelegenheid, zijnen naam openbare, daar zijne belangstelling ons aangenam was, gelijk verdere aanmerkingen ons welkom zullen zijn. — Des verkiezende kan de Inzender zijne aanmerkingen aan het Bureau dezer Courant tot verder gebruik terug bekomen.

Sedert de vorige opgave, in de Courant van Vrijdag 22 Maart jl., door de Commissie tot het inzamen van bijdragen voor de Verdedigers van de Citadel te Antwerpen, enz., wegens bij dezelve ingekomen gelden, ter som van f 7824 : 87 is, door bezorging der heeren Mr. A. van Slooten en P. A. C. Hugenholz, uit Dokkum, ontvangen . . . . . 144 : 31

Leeuwarden, den 28 Maart-1833. Te zamen . . . f 7969 : 18

Ondertrouwd: Oudeschoot, den 24 Maart 1833. Familie, Vrienden en Bekenden, gelieven deze algemeene, ook voor bijzondere kennisgeving aan te nemen. Getrouwd: Leeuwarden, den 27 Maart 1833.

Heden avond verloorse zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER F. T. WAGENAAR, geliefde Echtgenoot van Makkum, den 16 Maart 1833.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER, A. H. VAN DER WERF, geliefde Echtgenoot van Bolsward, den 20 Maart 1833.

Heden morgen om 9 uur, beviel zeer voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon, PIETJE FRANCES SIBRANDIJ, Huisvrouw van Makkum, den 20 Maart 1833.

Heden verloorse zeer voorspoedig van een Zoon, EILINA JACQBA BUNING, geliefde Echtgenoot van C. KOENTZ.

Heden verloorse gelukkig van eenen Zoon, TITIA CATHARINA GERLSMA, geliefde Echtgenoot van F. J. WITTEVEEN, Leeuwarden, den 23 Maart 1833.

Heden morgen verloorse zeer voorspoedig van eenen welgeschapen Zoon, MARIA TERWESCHIA van SCHELTINGA, geliefde Echtgenoot van W. OVERMEER.

Heden morgen beviel voorspoedig van een DOCHTER, T. D. VAN DEN WEG, geliefde Echtgenoot van Makkum, den 30 Maart 1833. Heden is zeer voorspoedig van een Meisje bevallen, G. HOEKSMAS, geliefde Echtgenoot van Bolsward, den 31 Maart 1833.

Op den 10 dezer beviel mijne geliefde Gade, ANNA MAGDALENA HILARIUS, van eene welgeschapene DOCHTER; heden veranderde onze vreugde, voor mij in de diepste smart, hevige koortsen en bensaauwdheden maakten een einde aan haar leven, in den jeugdigen leeftijd van 21 jaar, slechts anderhalf jaar was ik met haar in den gelukkigsten echt vereenigd. Allen die de overledene gekend hebben, beseffen wat ik en mijne twee lievelingen in eene zorgdragende Moeder verlies; niets kan mij troosten dan te denken aan haar nu volkomen geluk, in de hoop dit eenmaal met haar te mogen genieten; in dit voor mij zoo groot verlies, betaamt het ons echter God te zwijgen. Harlingen, den 22 Maart 1833.

Heden namiddag ten een ure trof mij de lang gevreesde slag, door het overlijden mijns waarden en veel geliefden Mans, JOHANNES BATISTA BELTRAMI, in den ouderdom van 32 jaren en 11 maanden; na alvorens voorzien te zijn van alle regten van onze Moeder de H. Kerk, mij nalatende vier kinderen, waarvan twee uit mijn vorig huwelijk. Leeuwarden, den 23 Maart 1833.

Heden overleed onze waarde Vader PIER AUKES DRAISMA, in leven ondat lid des Grietenraads van Franekeradeel, in den hoogen ouderdom van 82 jaren en bijna 4 maanden. Met een bedrukt gemoed staren wij hem na; doch wij wenschen ootmoedig te zwijgen, in het vertrouwen, dat hij naar zijnen Heer is heengegaan en aldaar een zaliger leven geniet. Achlum, den 23 Maart 1833.

Op den 22 dezer overleed mijne geliefde Echtgenoot AGNIETJE ADAMS ROUEN, na eene ziekte van slechts drie dagen aan het roodvonk, in den ouderdom van ruim 27 jaren, na eene echtverbintenis van circa 6 jaren. — Op heden overleed een mijner geliefde panden, EBERTUS, in den ouderdom van circa 3 jaren, na eene ongesteldheid van 7 dagen. Blijvende mij thans nog drie kinderen over, die te jong zijn, om hun verlies te beseffen. — Hard en smartelijk vallen mij deze twee slagen dan de overtuiging, dat Gods doen steeds wijsheid en liefde is, hoe donker zijne wegen ook voor ons mogen zijn, en vooral de hoop op een zalig wederzien, doet mij trachten, mij met gelatenheid aan Gods raad te onderwerpen. Workum, den 24 Maart 1833.

Op den 28 Maart 1833, des avonds ten tien ure, overleed te Leeuwarden na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der R. C. Kerk, Mejufvrouw MAGDALENA FEIJENS, Weduwe van wijlen den Heer MARINUS BALFOUR, in den ouderdom van ruim 69 jaren.

Heden morgen ten half 6 ure, behaagde het der Voorzienigheid, een einde te maken aan het voor ons zoo dierbaar leven van onze teeder geliefde en zorgdragende Moeder, WILLEMKE HENDRIKS, Wed. wijlen IJ. TIEGOLZ, in den ouderdom van 63 jaren en bijna 10 maanden, na een smartelijk lijden van verscheidene weken. God, hopen wij, zal ons krachten schenken, om dezen voor ons zoo zwaren slag, gelaten te kunnen dragen, waartoe de troostgronden van het geloof, aan de dierbare leer van Christus, ons alleen aanleiding kunnen geven. Makkum, den 28 Maart 1833.

Na van tijd tot tijd toenemende verzwakking, is mijn Zoon JACOBUS, heden overleden, in den ouderdom van 19 jaren en ruim 3 maanden. Dockum, den 29 Maart 1833.

Betreuren wij voor 29 weken het verlies van onzen waarden Vader, thans worden wij op nieuw in den diepsten rouw gedompeld, door het onherstelbaar verlies van onze waarde Moeder MARIA ELISABETH DU CHATEAU, geboren LENSEN. Zij ontstiep zeer zacht, na een langdurig lijden, heden morgen circa vijf uren, na vooraf voorzien te zijn van de Heilige Sacramenten van onze Moeder de Heilige Kerk.

Wij betreuren in haar het verlies van de beste Moeder, allen nog niet genoegzaam in staat het verlies te kunnen beseffen, en verzoeken van Condoleantiebrieven verschoond te blijven. Namens mijnen Broeder en Zusters, Leeuwarden, 1 April 1833. M. J. DU CHATEAU. NB. De Affaire blijft continueren onder de firma van de Erven N. DU CHATEAU.

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 29 Maart 1833, f 31 : 50. De In- en Uilandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge f 180 : 75 het Last. — Tarwe f 8 : 08 de Mudde.

PRIS COURANT DER EFFECTEN. AMSTERDAM, DEN 30 MAART 1833.

Table with columns for NEDERLANDEN, Gebl., PRUISSEN, and Gebl. listing various financial instruments like Werkel. Schuld, Dito, Nieuwe dito, etc., with their respective values and interest rates.

Brazil, van 100 Lst. 62; dito van 200 Lst. 60; Colum. ade leening van 100 Lst. 16; dito dito van 250 Lst. 13; Peruan. van 100 Lst. 11; 3; Coupons f 3. 2; blaauwe Grieken van 500 Lst. 30; dito van 300 Lst. 30; dito van 200 Lst. 32; 2; dito van 100 Lst. 33; Coupons f 6; roode Grieken van 100 Lst. 29; 2; dito Groote Stukken 27; onbepaalde Coupons f d.

De Intekening op de reeds vroeger aangekondigde, doch door het overlijden des Uitgevers, tot nog toe vertraagd geworden uitgave op EENE ALGEMEENE BESCHRIJVING VAN FRIESLAND, in den vorm van een WOORDENBOEK, waarin men, met een opslag van het oog, kan zien, al het merkwaardige van vroeger en later tijd, betrekkelijk alle Steden en Dorpen dezer Provincie, die nog bestaan of eertijds bestaan hebben; wordt nog tot de maand Mei e. k. opengesteld; terwijl de Ondergeteekende aan de belanghebbenden stellig verzekert, dat dadelijk na dien tijd, dit zoo belangrijk Werk in het licht zal verschijnen. Sneek, den 19 Maart 1833. Wed. F. W. v. BR. SMALLENBURG.

De Notaris G. PEETING, residierende te Heereveen, zal publiek, bij den finlen palmslag, presenteren te verkoopen:

Zeker TJALSCHIP, de Hoop genaamd, groot 8 1/2 ton, met deszelfs stand en looppend Want, en verder Inventaris; eigen aan en laatst bevraven door Pieter Gerrits Gerritsma, Schipper te Nijehaske; liggende aldaar tegen over de Kerk; waartoe slechts geboden is f 700.

Die gading maken, komen op Zaterdag den 6 April 1833, des avonds ten 7 ure, ten huize van J. Meijer, Logementhouder in het Oude Posthuis te Heereveen, en koopen op alsdan voor te lezen Condities.

Er wordt tegen den 12 Mei eerstkomende, te HUUR gevraagd, voor eerst voor een tijd van één jaar; Eene ONGEMEUBELDERE KAMER, in of kort bij de stad Leeuwarden. Adres onder letter H, 179 Kantoor dezer Courant.

